

RENOUACIÓ

SETMANARI REPUBLICÀ CATALÀ

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'EN PRIM, 201

Preus de subscripció
Un mes, 50 cènt. Número solt, 10 cènt.
Anuncis, Intercanvis i Remitits
Preus convencionals

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

Creiem que ha arribat l'hora de definir actituds. Els que fem RENOUACIÓ, creients en els ideals republicans, hem de dir als nostres amics que en l'hora del perill no desertem i que avui, com sempre, estem disposats a provar que la nostra actuació no és xerrameca sense solta.

L'admirable labor d'en Marcell Domingo, descobrint al poble — ell tot sol! — la llaga purulenta del Marroc, — que és la de tota Espanya — ha tingut esplèndid coronament amb l'actual agitació militar. Les seves denúncies les han repetides, fent-les arribar fins a dalt de tot, aquells que senten sobre seu el pes de les responsabilitats d'un uniforme.

I tota Espanya s'ha estremit, i la convulsió ha ajuntat a tots els homes d'esquerra. La premsa diu i repeteix a diari — creient-la com una cosa inevitable, com si obeís a una llei fatal — la paraula REVOLUCIÓ.

I, al seu conjur, altra volta el nostre admirat amic, l'home sencer, l'home abnegat, ens ha senyalat el camí a seguir. En ell, ha parlat el Verb de les reivindicacions per les quals sospirem; la proclama que amb la seva firma ha aparegut en La Lucha i que ha arribat fins a l'entranya del poble, senyala un moment culminant de la nostra historia.

REPUBLICANS: *demostram que'l poble és el Jan Taleyá generós, abnegat, impetuós, que té fè en els ideals que'l fan glatir i que creu en els homes, quan aquests se diuen Marcell Domingo.*

tant a donar la seva opinió favorable al seu amo o al seu protector, encare que no cregui ni en ell, ni en la seva honradesa administrativa, ni en la seva dignitat política.

El dia que amb llur astúcia de guineu descobreixen a un que, pel seu talent o pel seu valer, pot ajudar-los, li diuen si vol anar amb ells. Si l'interrogat té un xic de vergonya i creu com un rebalx el servir al caciquisme que no sent i els contesta que no, allavors ells, els liberals, els honrats i els que li deien amic, li declaren el pacte de la gana i procuren empresonar-lo amb llurs remacles de pop asquerós.

Tots són igual. Els seus fets són de cacic, encare que obeeixin a causes distintes.

Els nostres homes funestos procuren envoltar-se d'homes-bèns, sense voluntat ni comprensió, per a poder-los governar al seu caprici, fent-els-hi veure'l que ells volen que vegin i que estiran-te'ls-hi la cordeta parlin com aquells arlequins que toquen els platerets, quan els apreten la panxa.

Les sessions de ca la Vila ho demostren ben bé prou.

En les votacions que tenen lloc s'ha donat el cas insòlit de que algú conceller, al preguntar-se-li l'opinió sobre un assumpte d'ensenyament, ha dit: —Soc de l'opinió de fulano— demostrant, així, la seva falta de comprensió i la venda de la seva voluntat al fulano que disposa d'ella.

Es ben trist el paper d'aquests homes que així jutgen i tenen poder per a governar la vila, ajocada a la voluntat d'un home absolut.

El dia que entri la claror de la veritat en els foscos esperits grano-

ELS HOMES FUNESTOS

Amb l'únic afany de governar i sentint solament ansies de pujar més que'ls demés, segueixen la política com un deport i's barallen entre ells per veure qui primer arriba a la meta.

Es inútil que protestin del seu liberalisme i que gallegin de més honrats i diguin, abans d'ésser a dalt, que ells faràn un col·legi de segona ensenyança, o una administració honrada o una reforma convenient. En el seu fons s'hi endevinen les baixes passions i si un treballa pel lucre, prenent el govern del poble com una indústria productiva, els altres, els soperbs, s'entretenen enlluernant als vilatans amb el mirall d'una administració exemplar, però deixant de fer —sense ignorar-ho— tot allò que pugui enaltir al poble i fassi pujar el seu valor moral,

A Granollers, més que'ls carrers empedrats i les aceres noves i les cloaques nètes, convé criar homes conscients, i cervells lliures, i voluntats independents. I això, tant bonic, que podria aconseguir-se amb un bon ensenyament, unes bones escoles per als petits i una bona institució cultural per als grans, no convé als homes funestos, que prefereixen un poble incult, de veïns inconscients, de cervells enlluernables i de voluntats flaques, de més fàcil governar.

Els homes funestos de Granollers, en vigílies de conquerir el lloc desitjat, mercès als vots de llurs conveïns, van a trobar, no als que, per les seves idees afins no'ls negarien el seu esforç, sino als que tenen baix les seves urpes, o pel pagament d'un cens, o per un favor anterior, o perquè treballen a casa seva, o per mil causes que obliguen al vo-